

Harangszó

XIX. évf. 26. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2015. augusztus 23.

Olvasmány: Józs 24,1-2a.15-17.18b

Evangelium: Jn 6,60-69

Szentlecke: Ef 5, 21-32

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP

Jövő vasárnapi (Évközi 22. vasárnap) szentírási szakaszok: **olvasmány:** MTörv 4,1-2.6-8; **szentlecke:** Jak 1,17-18.21b-22.27
evangelium: Mk 7,1-8a.14-15.21-23

Requiescat in pace Paskai László

Hétfőn meghalt, és szombaton eltemettük Paskai Lászlót, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye nyugalmazott primását.

E lapon személyes megemlékezést tennék közzé róla. Ő vett föl a papnövendékek közé, és szentelő püspököm volt. Neki és utódainak fogadtam tiszteletet és engedelmességet.

Ezt természetesen két és fél évtized minden papja elmondhatja magáról, aki a mi egyházmegyénkbe tartozik, mégsem banális tény: munkatársául választott, és ő adta az első személyes munkaterületemet az Úr szőlőjében.

Hivatala végén, az utolsó félévben titkára voltam. Sokat tanultam nála a rendszeres hivatali munkáról, és alulnézetből, a legalacsonyabb pozícióból, de belelálhattam abba a diplomáciai életbe, amely kevésbé látványos, ha minden rendben van, de ahonnan igen sokféle lehetőség és igen sokféle veszedelem is származhat.

Paskai László maga legbüszkébb azokra a diplomáciai erőfeszítésekre volt, amelyek a Kárpátaljai Ferences Misszió és a Munkácsi Püspökség létrejöttéhez vezettek. Gyors helyzetfölismerés és szívos tárgyalások kellek a rendszerváltás táján ahhoz, hogy ez az alig valószínű fejlemény bekövetkezzék. Ami jó történt az elmúlt 25 évben a kárpátaljai magyarsággal, akár egyházi, akár világi értelemben, az valamiképp összefügg az ott önfeláldozó munkára vállalkozó ferences és világi papsággal, de ne feledjük, mögöttük pedig bíboros úr diplomáciája, és végülis Isten áldása állt.

Bíboros úrral akkor kerültem újabb kapcsolatba, amikor ő nyugalmazása után, magam pedig szeminárium prefektusként Esztergomba költöztem. Magam is megéreztem és osztottam azt a közmegebecsülést, amit bíboros úr alázatos esztergomi jelenléte kiváltott. Sok bazilikai liturgiát vezetett, ahol magam pedig a készülődéseket konferáltam.

Még később, már a Víziváros Plébánosaként hálásan fogadtam azt a szolgálatot, amit Bíboros úr a Szatmári Irgalmas Nővéreknél vállalt, hiszen ezzel a Víziváros területén egy újabb napi szentmise-lehetőség van jelen a hívek felé is. Isten fizesse meg!

Arra jutottam, hogy megemlékezem egy szabadidős tevékenységről is: bíboros úr tanított meg bennünket Lak Gábor káplán úrral és Ágoston Csaba református lelkész úrral tarokkozni.

A régi idők prédikátorai persze okkal minősítették a kártyát az ördög bibliájának, amennyiben szerencsejátékként alkalmas volt egész családok tönkretételére, de úgy, ahogyan mi játszottuk, pontozással pénz helyett, csak a kikapcsolódás, és a rendszeres papi találkozás, eszmecsere alkalmait jelentette.

Bíboros úr el is mondta, hogy az egyházüldözés idején a közös kártyázás volt az egyetlen papi találkozási lehetőség, amit az AVH nem üldözött, és ha már kártya ürügyén találkoztak, sok egyebet is tehettek az így összegyűlő papok, imádkozhattak, tapasztalatokat cserélhettek, megbeszélhették a pasztoráció különféle lehetőségeit.

Kevésbé volt vidám találkozás bíboros úr rendszeres áldoztatása kórházi tartózkodásai idején, ebbe a szomszéd plébániák papsága is besegített, ezúton is köszönöm nekik is. Bíboros úr mindig szeretettel fogadott bennünket, alázattal elfogadta, hogy eléggé özszevissza időpontokban tudtunk csak eljutni hozzá.

Szerencsére épp az elmúlt években megrikkultak a kórházi tartózkodások, bíboros úr határozottan jobban lett, éppen ezért volt nagyon aggasztó újabb, ezúttal budapesti kezelésének híre.

Budapesten sajnos nem volt módom meglátogatni, de elmondták, hogy betegségét ferences derűvel fogadta és viselte.

Áldott szolgálat ért véget hétfőn, amikor a hívó szó hazaszólította. Sírja az esztergomi primások kriptájában található a Bazilika altemplomában. Amikor arra járunk, mondjunk el egy fohászt.

Nyugodjék békében!

Nyári beszámoló: Élménybeszámoló a VI. EMIT-ről

Abban a szerencsében volt részem, hogy részt vehettem a 2015. július 7-e és 11-e között, a Bodajki Falutáborban megrendezett VI. Egyházmegyei Ifjúsági Táborban.

Be kell vallanom, hogy egyes érzelmekkel indultam útnak kedd reggel. Leginkább a kíváncsiság hajtott, de kicsit féltem is, mivel először vettem részt ilyen jellegű táborban.

Mikor odaértünk az altábor vezetőink zenével és énekkel köszöntöttek minket, így tényleg az volt az érzésem, hogy összetartozunk. Szívem szerint oldalakat zengnék az egész táborról, de sajnos eléggé korlátozottak a lehetőségeim, így csak megemlétek egy pár dolgot.

Már az első nap 7-8 fős kiscsoportokba osztottak be minket és minden kiscsoportnak volt két vezetője, akik leginább egyetemista fiúk és lányok voltak. Én nagyon pozitív élményként éltem meg azt, hogy alacsony létszámú csoportban voltunk, mivel mindenkinek könnyebb volt megnyílni a beszélgetéseknél és nagyon hamar összekovacsolódtunk azaz, az étkezéseknél az utolsó napokban meg se beszéltek, de egymás mellé ültek az asztalnál.

Nagyon sokféle és érdekes tanúságtételt hallottam ez alatt a pár nap alatt. Részt vettem vizicsatában, „Önök kérték”-ben, rengeteg közös játékban, reggeli tornán és az egyik nap még Székesfehérvárra is ellátogattunk fél napra, ahol szentmisén voltunk a Székesegyházban, majd egy múzeumba látogattunk el ahol nagyon rövid idő alatt kellett film előzetest készíteni egy-egy szent életéről. (Az én kiscsoportom Szent II. János Pál pápát kapta, legnagyobb örömmre.) Ezek után pedig csoportokra váltunk és elindultunk különböző feladatokat teljesíteni, amiről aztán le kellett írni a véleményünket a leporellónkba.

Nagyon nehezen akartam hazamenni a táborból szombat délután, de nagyon sok embert megismerhettem és sok új baráttra tettem szert. Nagyon remélem, hogy három év múlva, majd a VII. EMIT-en is részt vehetek! Addig is: „Itt vagyok! Engem küldj!”

Nagyon sokféle és érdekes tanúságtételt hallottam ez alatt a pár nap alatt. Részt vettem vizicsatában, „Önök kérték”-ben, rengeteg közös játékban, reggeli tornán és az egyik nap még Székesfehérvárra is ellátogattunk fél napra, ahol szentmisén voltunk a Székesegyházban, majd egy múzeumba látogattunk el ahol nagyon rövid idő alatt kellett film előzetest készíteni egy-egy szent életéről. (Az én kiscsoportom Szent II. János Pál pápát kapta, legnagyobb örömmre.) Ezek után pedig csoportokra váltunk és elindultunk különböző feladatokat teljesíteni, amiről aztán le kellett írni a véleményünket a leporellónkba.

Nagyon nehezen akartam hazamenni a táborból szombat délután, de nagyon sok embert megismerhettem és sok új baráttra tettem szert. Nagyon remélem, hogy három év múlva, majd a VII. EMIT-en is részt vehetek! Addig is: „Itt vagyok! Engem küldj!”

Nagyon nehezen akartam hazamenni a táborból szombat délután, de nagyon sok embert megismerhettem és sok új baráttra tettem szert. Nagyon remélem, hogy három év múlva, majd a VII. EMIT-en is részt vehetek! Addig is: „Itt vagyok! Engem küldj!”

Nagyon nehezen akartam hazamenni a táborból szombat délután, de nagyon sok embert megismerhettem és sok új baráttra tettem szert. Nagyon remélem, hogy három év múlva, majd a VII. EMIT-en is részt vehetek! Addig is: „Itt vagyok! Engem küldj!”

Nagyon nehezen akartam hazamenni a táborból szombat délután, de nagyon sok embert megismerhettem és sok új baráttra tettem szert. Nagyon remélem, hogy három év múlva, majd a VII. EMIT-en is részt vehetek! Addig is: „Itt vagyok! Engem küldj!”

Dévényi Júlia

Beszámoló: Élelmiszerosztás

Közmegelegedésre lezajlott néhány vegyes élelmiszerosztás a TESCO szombat esti maradékából.

Általában biztatom a plébániák híveit, hogy vállaljanak el egy-egy szombatot és/vagy vasárnapot. Úgy vélem, lesz egy pont mindannyiunk életében, amikor csak a Vatikáni valuta lesz értékálló, ezért a Magyar Élelmiszerbank munkatársainak, a TESCO döntéshozóinak, dolgozóinak és a plébániák segítőinek is azt mondom: Isten fizesse meg!

Lévén szó olyan programról, ami belátható ideig minden hétvégét érint, írásomban arra koncentrálnék, milyen feladat vár azokra a testvérekre, akik tényleg eljönnek egy-egy hétvégén.

1. Mivel az önkéntes munka érintheti a megszokott szentmiséket, mindenekelőtt a Vízivárosban és a ferenceseknél, jelzem, hogy olyan hétvégén, amikor valaki osztást vállal, a Szent István Kápolnába jöhet vasárnap előesti misére szombat este 6-kor, ill. a Belvárosba vasárnap de. 10 órakor.

2. Szombat este 9 előtt telefonon megbeszéljük a TESCO-val, mennyi és milyen élelmiszer van. Hütendő, nem hütendő, befér-e egy személykocsiba, stb. Arra számítunk, hogy általában nem lesz gond.

3. Aki az elszállítását vállalja, annak este 9:15-kor meg kell jelennie a vevőszolgálatnál. Semmiképpen ne késsen, mert zár a TESCO, a dolgozók takarítanak, pakolásznak, mennének haza!

4. Türelem maradék élelmiszert terem, azaz 10-15 percen belül, ahogy a zárás folyamata engedi, a TESCO dolgozói kihozzák a földi jókat, be kell pakolni a kocsiba! A hütendő ételek hűtőtáskában lesznek, jégakkuk társaságában.

5. A kapott élelmiszert a plébánián, a garázsban lehet letenni. Betettünk egy hűtőt és egérbiztos acél tartószekrényt. Utána a segítőket egy varázslatos, szabad szombat este várja.

6. Vasárnap reggel 8 és 9 óra között osztunk, ez azt jelenti, hogy kb. háromnegyed nyolcra kellene ideérni a kiosztó személynek és a segítőnek. Én ezalatt jó eséllyel az uszodában vagyok, ahol Heer Lajos még nem mondott le arról, hogy megtanítt gyorsítani, így öntevékenyen kellene bejutni a plébániára. A kapukódot szóban közlöm.

7. A garázsban lesz kulcs a nagykapuhoz, ki lehet nyitni, keresztbe lehet fordítani egy sörasztalt és székeket a segítőnek ill. az ügyfeleknek, és ott lesznek az osztólapok is, továbbá a betett élelmiszer is, úgyhogy rögtön lehet is osztani.

8. Teljesen a kiosztók belátásán múlik, hogy ki mennyit kap. Ha az ügyfeleknek igazságossági problémáik támadnának a kiosztott mennyiségek miatt, akkor föl kell hívni a figyelmüket arra, hogy a legfőbb igazság, hogy ha nem végeznénk el ezt az önkéntes munkát, akkor semmit nem kapnának: az egész menne a kukába.

9. Ha a kiosztóknak támadnának igazságossági problémái, akkor a következőket kell szem előtt tartani:

- Az jogosult élelmiszert kapni, aki a plébánia honlapján (lásd lapunk impresszuma) kitöltött családi jelentkezési lapon nyilatkozott arról, hogy családjá jövedelme alatta van a Magyar Élelmiszerbank által meghatározott jövedelmi határoknak.

Ezeket a személyeket ill. családokat listába szedtük, ez a lista papíron ott lesz a garázsban. Kb. 1500 személy! Aki nincs rajta, az családi jelentkezési lapot kaphat, amit kitölthet, és behozhat a plébániára.

- Törekedni kell arra, hogy szemmértékkel olyan 1000 és 2000 Ft érték közötti értékű adományt adjunk ki személyenként. Nyilván a mennyiségtől függ, de ennyit akkor is adunk kell egy-egy embernek, ha csak kevés kaját kapunk, mert különben az is leszokik

a hozzánk járásról, aki kap valamit. Figyelni kell arra, hogy bébi-ételt olyan család kapjon, ahol vannak bábik, és ahol sok gyerek van, oda több édesség mehet. Ezeket a szempontokat ki lehet kérdezni ki az ügyfelektől, és ellenőrizni lehet a listánkon (rajta vannak a születési dátumok).

- Aki nem kap semmit, mert túl későn jön, amikorra minden elfogy, az egy aláírt igazolást kaphat, hogy üres kézzel ment el, ezt a következő héten fölhasználhatja.

- Ha megmaradna élelmiszer, az nem baj, mert az emlegetett városi listán vannak mozgásképtelen, vagy túl messze lakó ügyfelek, nekik összekészítünk porciókat, és vasárnap délután kivisszük. Ha viszont nem marad nekik, akkor azon a héten nem tudunk segíteni.

- A segítő is átelmélkedhetik, hogy családirag vagy egyénileg megfelelnek-e a rászorultsági feltételeknek. Ha igen, meg kell alkotniuk a családi jelentkezési lapot, és onnantól a többiekével arányos mennyiséget aláírás ellenében bátran vihetnek. Profi segélyszervezetek nem szeretik keverni a segítőket és a klienseket, de mi nem vagyunk profik.

Harmai Gábor plébános

Augusztusi imaszándékok:

Egyetemes szándék: ÖNKÉNTESÉK. Hogy az önkéntesek nagylelkűen adják magukat a szükségét szenvedők szolgálatára.

Evangelizációs: A TÁRSADALOM PEREMÉN ÉLŐK. Hogy önmagunkból kilépve tanuljunk meg odaállni azok mellé, akik az emberi élet és társadalom peremén élnek.

Erdő Péter bíboros atya imaszándéka:

Hogy a nyugati világban élő, vagy az oda tanulni vagy dolgozni érkező magyarok a katolikus közösségekben megerősödjenek hitükben és az összetartó szeretetben.

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998**HIRDETÉSEK**

+ Jövő hét ünnepei, emléknapjai: 19. szerda: SZENT BERNÁT; 20. csütörtök: SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnep); 21. péntek: SZENT X.PIUSZ PÁPA; 22. szombat: SZŰZ MÁRIA KIRÁLYNŐ

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük Jillich Bencét

A héten esküdtek Dr. Bartuszek József Attila és Juhász Eszter valamint

Bonyhai László és Szabó Júlia

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió: **Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétfőtől - péntekig du. 15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia